ពន្ធ និងទិត្យ

ពន្ធ - ការរួមចំណែកជាកំហិតចំពោះចំណូលរបស់រដ្ឋ ដែលប្រមូលដោយរដ្ឋាភិបាលលើប្រាក់ចំណូល និងប្រាក់ចំណេញអាជីវកម្មរបស់កម្មករ ឬបន្ថែមទៅលើថ្លៃដើមនៃទំនិញ សេវាកម្ម និងប្រតិបត្តិការមួយចំនួន។

ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ - 10% នៃទិន្នផលប្រចាំឆ្នាំ ឬប្រាក់ចំណូល ដែលពីមុនត្រូវបានយកជាពន្ធសម្រាប់ការគាំទ្រសាសនាចក្រ និងបព្វជិត

Pentateuch

សូម ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ដែល បាន ប្រគល់ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក មក ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា។ ហើយគាត់បានឱ្យគាត់មួយភាគដប់នៃទាំងអស់។ លោកុប្បត្តិ ១៤:២០

ដី ទាំង អស់ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មិន ថា ពូជ ដី ឬ ផ្លែ ឈើ នោះ ទេ គឺ ជា របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា។ ហើយ ប្រសិនបើ មនុស្ស ណា ម្នាក់ ចង់ លោះ យក មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ របស់ ខ្លួន ជា ចាំបាច់ គាត់ នឹង បន្ថែម ផ្នែក ទី ប្រាំ របស់ វា ទៅ ទៀត។ ហើយ ចំណែក មួយ ភាគ ដប់ នៃ ហ្វូង ឬ ហ្វូង ចៀម សូម្បី តែ អ្វី ដែល ឆ្លងកាត់ ក្រោម ដំបង នោះ ភាគ ដប់ ត្រូវ បាន បរិសុទ្ធ ចំពោះ ព្រះ យេហូវ៉ា។ លេវីវិន័យ ២៧:៣០ - ៣២

រីឯ ចំណែក មួយ ភាគ ក្នុង ចំណោម កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ដែល គេ ថ្វាយ ជា តង្វាយ តង្វាយ ឡើង លើ ព្រះយេហូវ៉ា អញ បាន ប្រគល់ ឲ្យ ពួក លេវី ទុក ជា មត៌ក ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា អញ ប្រាប់ គេ ថា ក្នុង ចំណោម កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ពួក គេ នឹង គ្មាន មរតក ឡើយ។ ចូរ ប្រាប់ ពួក លេវី ថា ពេល ណា អ្នក រាល់ គ្នា យក មួយ ភាគ ដប់ នៃ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ដែល យើង បាន ប្រគល់ ឲ្យ អ្នក ពី ពួក គេ ទុក ជា មត៌ក របស់ អ្នក នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ ថ្វាយ តង្វាយ តង្វាយ មួយ ភាគ ដប់ សម្រាប់ ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ ថ្វាយ តង្វាយ តង្វាយ តង្វាយ ដុត ថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ក្នុង ចំណោម តង្វាយ មួយ ភាគ ដប់ របស់ អ្នក ទាំង អស់ ដែល អ្នក ទទួល ពី ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល។ ត្រូវ ថ្វាយ តង្វាយ តង្វាយ ដុត របស់ ព្រះអម្ចាស់ ទៅ បូជាចារ្យ អើរ៉ុន។ លេខ ១៨:២៤,២៦,២៨

ហើយ យក សួយសារអាករ ទៅ ថ្វាយ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ អ្នក ចម្បាំង ដែល ចេញ ទៅ ច្បាំង មាន ព្រលឹង មួយ នៃ មនុស្ស ប្រាំ រយ នាក់ ទាំង មនុស្ស សត្វ ឃ្មុំ លា និង ហ្វូង ចៀម ជនគណនា 31:28

រីឯ សួយសារអាករ របស់ ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ ចៀម មាន ប្រាំមួយ រយ បី ដប់ ប្រាំ ក្បាល។ សត្វឃ្មុំមានចំនួនបីម៉ឺនប្រាំមួយពាន់ក្បាល។ ក្នុង នោះ ពន្ធ របស់ ព្រះអម្ចាស់ មាន ចំនួន បី ដប់ពីរ។ សត្វលាមានបីម៉ឺនប្រាំរយ។ ក្នុង នោះ ប្រាក់ តម្កល់ របស់ ព្រះអម្ចាស់ មាន ចំនួន ប្រាំបី និង មួយ។ មានមនុស្សមួយម៉ឺនប្រាំមួយពាន់នាក់។ ក្នុង នោះ ប្រាក់ តម្កល់ របស់ ព្រះអម្ចាស់ មាន ចំនួន សាមសិប ពីរ នាក់។ លោក ម៉ូសេ ក៏ ប្រគល់ សួយសារអាករ ដែល ជា តង្វាយ តង្វាយ ដុត របស់ ព្រះអម្ចាស់ ជូន លោក បូជាចារ្យ អេឡាសារ ដូច ព្រះអម្ចាស់ បាន បង្គាប់ មក លោក ម៉ូសេ។ ជនគណនា ៣១:៣៧-៤១

ហើយ ត្រូវ យក តង្វាយ ដុត ទាំង មូល ព្រម ទាំង ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ របស់ អ្នក តង្វាយ តង្វាយ តង្វាយ ដុត ដៃ សច្ចា និង តង្វាយ តាម ចិត្ត ព្រម ទាំង កូន ច្បង នៃ ហ្វូង សត្វ និង ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក ផង នោះ នឹង មាន កន្លែង មួយ ដែល ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក នឹង ជ្រើស រើស ដើម្បី ឲ្យ ព្រះនាម របស់ ព្រះអង្គ គង់ នៅ ទី នោះ។ ចូរ នាំ យក អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល ខ្ញុំ បង្គាប់ មក អ្នក នៅ ទី នោះ។ តង្វាយដុតទាំងប៉ុន្មានរបស់អ្នក តង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់អ្នក និងដង្វាយតង្វាយលើដៃរបស់អ្នក និងគ្រប់ជម្រើសដែលអ្នកបានសច្ចាចំពោះព្រះអម្ចាស់៖ អ្នកមិនអាចបរិភោគមួយភាគក្នុងដប់នៃពោតរបស់អ្នក ឬស្រាទំពាំងបាយជូរ ឬប្រេងរបស់អ្នក ឬកូនច្បងនៃហ្វូងសត្វ ឬហ្វូងសត្វរបស់អ្នក ឬសច្ចាប្រណិធានណាមួយរបស់អ្នកឡើយ។ តង្វាយ ដោយ ស្ម័គ្រ ចិត្ត ឬ តង្វាយ តង្វាយ លើ ដៃ របស់ អ្នក៖ ចោទិយកថា ១២:៦,១១,១៧

អ្នក ត្រូវ យក ផល មួយ ភាគ ដប់ នៃ ពូជ របស់ អ្នក យ៉ាង ពិត ប្រាកដ ដើម្បី ឲ្យ ស្រែ ចម្ការ កើត មាន ពី មួយ ឆ្នាំ ទៅ មួយ ឆ្នាំ។ ត្រូវ បរិភោគ នៅ ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក នៅ កន្លែង ដែល ព្រះអង្គ នឹង ជ្រើស រើស ដាក់ ព្រះនាម របស់ ព្រះអង្គ គឺ មួយ ភាគ ដប់ នៃ ពោត របស់ អ្នក ស្រា ទំពាំងបាយជូរ និង ប្រេង របស់ អ្នក និង កូន ដំបូង របស់ ហ្វូង សត្វ និង ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក។ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក បាន រៀន កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ជានិច្ច។ នៅ ពេល បី ឆ្នាំ ចុង ក្រោយ នេះ អ្នក ត្រូវ យក ចំណែក មួយ ភាគ ដប់ នៃ ការ កើន ឡើង របស់ អ្នក ក្នុង ឆ្នាំ តែ មួយ ហើយ ដាក់ នៅ ក្នុង ទ្វារ របស់ អ្នក ហើយ ពួក លេវី (ព្រោះ គាត់ គ្មាន ចំណែក ឬ មរតក ជាមួយ អ្នក) ព្រម ទាំង ជន បរទេស ក្មេង កំព្រា និង ស្ត្រី មេម៉ាយ ដែល នៅ ក្នុង ទ្វារ របស់ អ្នក នឹង បាន មក បរិភោគ ហើយ នឹង បាន ឆ្អែត។ ដើម្បី ឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ប្រទាន ពរ អ្នក ក្នុង គ្រប់ កិច្ចការ ដែល អ្នក ធ្វើ។ ចោទិយកថា ១៤:២២-២៣,២៨-២៩

ហើយ ត្រូវ ធ្វើ បុណ្យ មួយ សប្តាហ៍ ថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ដោយ តង្វាយ ដោយ តង្វាយ ដោយ ស្ម័គ្រ ចិត្ត ពី ដៃ របស់ អ្នក ដែល អ្នក ត្រូវ ថ្វាយ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ដូច ជា ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក បាន ប្រទាន ពរ ដល់ អ្នក៖ ចោទិយកថា ១៦:១០
ពេល អ្នក មក ជិត ទីក្រុង មួយ ដើម្បី តទល់ នឹង ក្រុង នោះ ចូរ ប្រកាស សន្តិភាព ដល់ ក្រុង នោះ។ ហើយ បើ វា ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ឆ្លើយ ដោយ សន្តិភាព ហើយ បើក ចំហ ដល់ អ្នក នោះ នឹង ក្លាយ ជា មនុស្ស ទាំងអស់ ដែល បាន រក ឃើញ នៅ ទីនោះ នឹង ក្លាយ ជា ដៃ ទន្លេ របស់ អ្នក ហើយ គេ នឹង បម្រើ អ្នក។ ចោទិយកថា ២០:១០-១១

ពេលដែលអ្នកបានបញ្ចប់ការដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់អ្នក នៅឆ្នាំទីបី ដែលជាឆ្នាំនៃការដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ ហើយបានប្រគល់វាទៅឱ្យពួកលេវី ជនបរទេស គ្មានឪពុក និងស្ត្រីមេម៉ាយ ដើម្បីឱ្យពួកគេបរិភោគនៅក្នុងទ្វាររបស់អ្នក ហើយបានឆ្អែត។ ចោទិយកថា ២៦:១២

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ពួក គេ មិន ដេញ ជន ជាតិ កាណាន ដែល រស់ នៅ ក្នុង ក្រុង កេស៊ើរ ចេញ ឡើយ ប៉ុន្តែ ជន ជាតិ កាណាន រស់ នៅ ក្នុង ចំណោម ជន ជាតិ អេប្រាមី រហូត មក ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ ហើយ បម្រើ ក្រោម ការ គោរព។ យ៉ូស្វេ ១៦:១០

ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល មាន កម្លាំង ខ្លាំង ឡើង គេ ក៏ យក ជនជាតិ កាណាន ទៅ ថ្វាយ តង្វាយ។ ប៉ុន្តែ មិន បាន បណ្តេញ ពួក គេ ចេញ ទាំង ស្រុង។ យ៉ូស្វេ ១៧:១៣

ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល ដែល អ៊ីស្រាអែល មាន កម្លាំង ពួក គេ បាន យក ជន ជាតិ កាណាន ទៅ ថ្វាយ ដោយ មិន បាន បណ្តេញ ពួក គេ ចេញ ទាំង ស្រុង ឡើយ។ ទាំង សាប់យូឡូន ក៏ មិន បណ្តេញ អ្នក ស្រុក គីទ្រូន និង អ្នក ស្រុក ណាហាឡូល ចេញ ដែរ។ ប៉ុន្តែ ជន ជាតិ កាណាន រស់ នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ហើយ ក្លាយ ជា ដៃ ទន្លេ។ ទាំង ណែបថាលី មិន បាន បណ្តេញ អ្នក ក្រុង បេតសេម៉េស និង អ្នក ស្រុក បេថាណាត ចេញ ឡើយ។ ប៉ុន្តែ គាត់ បាន ស្នាក់ នៅ ក្នុង ចំណោម ជន ជាតិ កាណាន ដែល ជា អ្នក ស្រុក នេះ៖ ទោះ ជា យ៉ាង ណា អ្នក ក្រុង បេតសេមេស និង អ្នក ស្រុក បេថាណាត បាន ក្លាយ ជា ដៃ ទន្លេ របស់ ពួក គេ។ ប៉ុន្តែ ជន ជាតិ អាម៉ូរី នឹង រស់ នៅ លើ ភ្នំ Heres ក្នុង ក្រុង Aijalon និង នៅ Shaalbim ប៉ុន្តែ ដៃ របស់ ក្រុម គ្រួសារ លោក យ៉ូសែប បាន យក ឈ្នះ ដូច្នេះ ពួក គេ បាន ក្លាយ ទៅ ជា ដៃ ទន្លេ។ ចៅហ្វាយ 1:28,30,33,35

អ័ដូរ៉ាម ជា អ្នក ទទួល បន្ទុក ហើយ យ៉ូសាផាត ជា កូន របស់ អហ៊ីលូដ ជា អ្នក កត់ ត្រា។

លោក អហ៊ីសា ជា អ្នក ត្រួត លើ ក្រុម គ្រួសារ ហើយ អដូនីរ៉ាម ជា កូន របស់ អាប់ដា ជា អ្នក ត្រួត លើ សួយសារអាករ។ ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ៤:៦

កូន ចៅ របស់ ពួក គេ ដែល នៅ សេសសល់ ក្នុង ស្រុក ដែល ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល មិន អាច បំផ្លាញ បាន ទាំង ស្រុង នោះ ព្រះបាទ សាឡូម៉ូន បាន ទទួល ប្រាក់ ឈ្នួល ជា ខ្ញុំ បម្រើ រហូត មក ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ។ ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ៩:២១

ពេល នោះ ស្តេច រេហូបោម ចាត់ លោក អដូរ៉ាម ជា អ្នក ត្រួត លើ សួយសារអាករ។ ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល យក ដុំ គប់ គប់ នឹង ថ្ម រហូត ដល់ ស្លាប់។ ដូច្នេះ ស្តេច រេហូបោម បាន ប្រញាប់ ប្រញាល់ ឡើង ទៅ លើ រទេះ ចំបាំង រត់ ទៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម។ ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១២:១៨

ព្រះចៅ ផារ៉ោន ក៏ ដាក់ គាត់ ជា កង ទ័ព នៅ រីបឡា ក្នុង ស្រុក ហាម៉ាត់ ដើម្បី កុំ ឲ្យ សោយរាជ្យ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម។ ហើយ យក ដី នោះ ទៅ ថ្វាយ ជា ប្រាក់ មួយ រយ ណែន និង មាស មួយ ណែន។ ២ ពង្សាវតារក្សត្រ ២៣:៣៣

ព្រះបាទ យ៉ូយ៉ាគីម បាន ប្រគល់ ប្រាក់ និង មាស ដល់ ព្រះចៅ ផារ៉ោន។ ប៉ុន្តែ គាត់ បាន យក ពន្ធ លើ ដី ដើម្បី ប្រគល់ ប្រាក់ តាម បញ្ញត្តិ របស់ ផារ៉ោន គឺ គាត់ បាន កាត់ ប្រាក់ និង មាស របស់ ប្រជាជន ក្នុង ស្រុក គ្រប់ៗ គ្នា តាម ការ យក ពន្ធ របស់ គាត់ ដើម្បី ថ្វាយ ទៅ ព្រះចៅ ផារ៉ោន។ ២ ពង្សាវតារក្សត្រ ២៣:៣៥

រីឯ ជន ជាតិ ហេត ជន ជាតិ អាម៉ូរី ជន ជាតិ ពេរិស៊ីត ជន ជាតិ ហេវី និង ជន ជាតិ យេប៊ូស ដែល មិន មែន ជា ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល ទេ ប៉ុន្តែ ជា កូន ចៅ របស់ ពួក គេ ដែល

នៅ សេសសល់ ក្នុង ស្រុក ដែល ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល មិន បាន បរិភោគ នោះ គេ បាន យក សាឡូម៉ូន ថ្វាយ តម្កល់ ទុក រហូត ដល់ សព្វ ថ្ងៃ។ ២ របាក្សត្រ ៨:៧ - ៨

ស្ដេច រេហូបោម ចាត់ លោក ហាដូរ៉ាម ដែល ត្រួត លើ សួយសារអាករ។ ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល យក ដុំ ថ្ម គប់ លោក ស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ស្ដេច រេហូបោម បាន ប្រញាប់ ប្រញាល់ ឡើង ទៅ លើ រទេះ របស់ ទ្រង់ រត់ ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម។ ២ របាក្សត្រ 10:18

ហើយ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះយេហូវ៉ា បាន ធ្លាក់ មក លើ នគរ ទាំង អស់ នៃ ដែន ដី ដែល នៅ ជុំវិញ ស្រុក យូដា ដើម្បី កុំ ឲ្យ គេ ច្បាំង នឹង យ៉ូសាផាត ឡើយ។ ជន ជាតិ ភីលីស្ទីន ខ្លះ នាំ អំណោយ ព្រះបាទ យ៉ូសាផាត និង ប្រាក់ សួយសារអាករ។ ជនជាតិ អារ៉ាប់ នាំ ហ្វូង ចៀម មក លោក ចៀម ឈ្មោល ប្រាំពីរ ពាន់ ប្រាំពីរ រយ ក្បាល និង ពពែ ប្រាំពីរ ពាន់ ប្រាំពីរ រយ ក្បាល។ ព្រះបាទ យ៉ូសាផាត មាន កម្លាំង ខ្លាំង ក្រៃលែង។ លោក បាន សង់ ប្រាសាទ នានា នៅ ស្រុក យូដា និង ក្រុង នានា។ របាក្សត្រទី២ ១៧:១០-១២

លុះ មាន បញ្ញត្ត មក ដល់ ហើយ នោះ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ក៏ នាំ យក ផល ដំបូង នៃ ពោត ស្រា ប្រេង ទឹកឃ្មុំ និង ផល ដំណាំ មក ជា បរិបូរ។ ហើយមួយភាគដប់នៃអ្វីៗទាំងអស់បាននាំមកយ៉ាងបរិបូរណ៍។ រីឯ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល និង ជនជាតិ យូដា ដែល រស់ នៅ ក្នុង ក្រុង នានា ក្នុង ស្រុក យូដា គេ ក៏ នាំ គោ និង ចៀម មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មក ថ្វាយ ថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ ពួក គេ ហើយ ដាក់ ក្នុង គំនរ។ រួច នាំ យក តង្វាយ តង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ និង របស់ ដែល គេ ឧទ្ទិស ថ្វាយ ដោយ ស្មោះ ត្រង់ ដែល ខុននា ជា សាសន៍ លេវី ជា អ្នក គ្រប់ គ្រង ហើយ ស៊ីម៉ាយ ជា ប្អូន បន្ទាប់។ របាក្សត្រទី២ ៣១:៥-៦,១២

នេះ ជា ច្បាប់ ចម្លង សំបុត្រ ដែល គេ ផ្ញើ ទៅ លោក អើថាស៊ើកសេស ជា ស្ដេច។ អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះអង្គ ជា បុរស នៅ មាត់ ទន្លេ ហើយ នៅ ពេល នោះ។ សូម ស្ដេច ជ្រាប ថា ជន ជាតិ យូដា ដែល បាន ឡើង ពី ទ្រង់ មក ឯ យើង រាល់ គ្នា បាន មក ក្រុង យេរូសាឡិម ដោយ បាន សង់ ពួក បះបោរ និង ជា ក្រុង អាក្រក់ ហើយ បាន ដំឡើង កំពែង ក្រុង ហើយ បាន ចូល រួម នឹង គ្រឹះ។ សូម ស្ដេច ជ្រាប ថា បើ ក្រុង នេះ ត្រូវ សាងសង់ ឡើង វិញ នោះ គេ នឹង មិន បង់ ថ្លៃ ឈ្នួល សួយសារអាករ និង ទំនៀម ទម្លាប់ ទេ ដូច្នេះ ហើយ អ្នក នឹង ធ្វើ ឲ្យ ខូច ខាត ចំណូល របស់ ស្ដេច។ អែសរ៉ា 4:11-13

សំបុត្រ ដែល អ្នក បាន ផ្ញើ មក យើង បាន អាន យ៉ាង ច្បាស់ នៅ មុខ ខ្ញុំ។ ហើយ ខ្ញុំ បាន បញ្ជា ហើយ បាន ធ្វើ ការ ស្រាវជ្រាវ ហើយ បាន ឃើញ ថា ទីក្រុង ពី បុរាណ នេះ បាន ធ្វើ ការ បះបោរ ប្រឆាំង នឹង ស្ដេច ហើយ ការ បះបោរ និង ការ បះបោរ បាន កើត ឡើង នៅ ទីនោះ ។ មាន ស្ដេច ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ លើ ក្រុង យេរូសាឡឹម ផង ដែរ ដែល បាន គ្រប់ គ្រង លើ គ្រប់ ប្រទេស ដែល នៅ ខាង នាយ ទន្លេ។ ហើយថ្លៃឈ្នួល សួយសារអាករ និងទំនៀមទម្លាប់ត្រូវបានបង់ឱ្យពួកគេ។ ឥឡូវ នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា បង្គាប់ ឲ្យ បញ្ឈប់ អ្នក ទាំង នេះ ហើយ កុំ ឲ្យ ក្រុង នេះ ត្រូវ បាន សាងសង់ ឡើង ឡើយ រហូត ទាល់ តែ មាន បញ្ញត្តិ ផ្សេង ទៀត នឹង ត្រូវ បាន ប្រទាន ពី ខ្ញុំ។ អែសរ៉ា ៤:១៨-២១

ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំ ក៏ ចេញ ក្រឹត្យ មួយ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ ធ្វើ ចំពោះ ព្រឹទ្ធាចារ្យ នៃ សាសន៍ យូដា ទាំង នេះ សម្រាប់ ការ សាងសង់ ព្រះដំណាក់ របស់ ព្រះ នេះ៖ ទ្រព្យ សម្បត្តិ រប

ស់ ស្ដេច សូម្បី តែ សួយសារអាករ ដែល ហួស មាត់ ទន្លេ ត្រូវ ប្រគល់ ជូន ពួក ព្រឹទ្ធាចារ្យ ទាំង នេះ ដើម្បី កុំ ឲ្យ គេ រារាំង។ អែសរ៉ា ៦:៨

យើង ក៏ សូម បញ្ជាក់ ផង ដែរ ថា ការ ប៉ះ ពាល់ បូជាចារ្យ និង ក្រុម លេវី អ្នក ចម្រៀង អ្នក យាម ទ្វារ នេធីនី ឬ អ្នក បម្រើ នៃ ព្រះដំណាក់ របស់ ព្រះ នេះ វា នឹង មិន មាន ច្បាប់ ក្នុង ការ យក ថ្លៃ បង់ ពន្ធ ឬ ទំនៀម ទម្លាប់ មក លើ ពួក គេ ឡើយ។ អែសរ៉ា 7:24

មាន គេ និយាយ ទៀត ថា យើង បាន ខ្ចី ប្រាក់ មក ថ្វាយ ស្ដេច ហើយ មក លើ ទឹក ដី និង ចំការ របស់ យើង។ នេហេមា ៥:៤

យើង ត្រូវ នាំ យក ផល ដំបូង នៃ ម្សៅ និង តង្វាយ របស់ យើង ព្រម ទាំង ផ្លែ ឈើ គ្រប់ យ៉ាង ស្រា និង ប្រេង ជូន ពួក បូជាចារ្យ ទៅ ក្នុង បន្ទប់ នៃ ព្រះដំណាក់ នៃ ព្រះ នៃ យើង ។ ហើយ មួយ ភាគ ដប់ នៃ ដី របស់ យើង ដល់ ពួក លេវី ដើម្បី ឲ្យ ពួក លេវី ដូចគ្នា នឹង បាន មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ នៅ ក្នុង ទីក្រុង ទាំង អស់ នៃ ការ ភ្ជួរ រាស់ របស់ យើង ។ បូជាចារ្យ ជា កូន របស់ អើរ៉ុន នឹង នៅ ជា មួយ នឹង ពួក លេវី នៅ ពេល ដែល ពួក លេវី យក មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ហើយ ពួក លេវី នឹង យក ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មក ថ្វាយ ដល់ ព្រះដំណាក់ នៃ ព្រះ នៃ យើង ដល់ បន្ទប់ ក្នុង ឃ្លាំង ទ្រព្យ សម្បត្តិ។ នេហេមា ១០:៣៧ - ៣៨

នៅ គ្រា នោះ មាន អ្នក ខ្លះ ចាត់ ទុក បន្ទប់ សម្រាប់ ដាក់ ទ្រព្យ សម្បត្តិ សម្រាប់ តង្វាយ ផល ដំបូង និង ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ដើម្បី ប្រមូល ចំណែក ច្បាប់ សម្រាប់ ពួក សង្ឃ និង ពួក លេវី ពី ទី ក្រុង ពី ស្រុក យូដា ដ្បិត យូដា បាន ត្រេក អរ ចំពោះ សង្ឃ និង ពួក លេវី ដែល រង់ចាំ។ នេហេមា ១២:៤៤

ហើយគាត់បានរៀបចំបន្ទប់ធំមួយសម្រាប់គាត់ ដែលពីមុនគេដាក់តង្វាយសាច់ គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងបរិក្ខារ មួយភាគដប់នៃពោត ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី និងប្រេង ដែលត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យប្រគល់ទៅឱ្យពួកលេវី អ្នកចំរៀង និងពួកអ្នកច្រកចូល។ និង តង្វាយ របស់ បូជាចារ្យ។ បន្ទាប់ មក នាំ យក អង្ករ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ នៃ ពោត និង ស្រា ទំពាំងបាយជូរ ថ្មី និង ប្រេង ទៅ កាន់ ឃ្លាំង ទាំង មូល។ នេហេមា ១៣:៥, ១២

ស្ដេច អហាស៊ូរុស ដាក់ សួយសារអាករ លើ ដី និង លើ កោះ នានា ក្នុង សមុទ្រ។ អេសធើរ ១០:១

ហោរា

បន្ទាប់ មក អ្នក ប្រមូល ពន្ធ នឹង ក្រោក ឈរ ឡើង នៅ ក្នុង ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ខ្លួន ដោយ លើក តម្កើង សិរីរុងរឿង នៃ នគរ ប៉ុន្តែ ក្នុង រយៈ ពេល ពីរ បី ថ្ងៃ គាត់ នឹង ត្រូវ វិនាស មិន ខឹង ឬ នៅ ក្នុង សមរភូមិ ឡើយ។ ដានីយ៉ែល ១១:២០

ចូរ មក បេតអែល ហើយ ប្រព្រឹត្ត អំពើ រំលង។ នៅគីលកាល់ការរំលងកើនឡើង។ ចូរ យក ដង្វាយ របស់ អ្នក រាល់ ព្រឹក និង ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ របស់ អ្នក បន្ទាប់ ពី បី ឆ្នាំ ក្រោយ មក ចូរ ថ្វាយ យញ្ញបូជា អរ ព្រះ គុណ ជា មួយ នឹង ដំបែ ហើយ ប្រកាស ផ្សាយ តង្វា

យ ឥត គិត ថ្លៃ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា ជា កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ជា ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះជាអម្ចាស់។ អេម៉ុស ៤:៤ - ៥

តើបុរសនឹងប្លន់ព្រះទេ? ទោះ ជា យ៉ាង ណា អ្នក រាល់ គ្នា បាន ប្លន់ ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា ឆ្លើយ ថា តើ យើង បាន ប្លន់ អ្នក ពី ណា? នៅក្នុងដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ និងដង្វាយ។ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ បណ្ដាសា ព្រោះ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ប្លន់ ខ្ញុំ សូម្បី តែ ជាតិ សាសន៍ ទាំង មូល ក៏ ដោយ។ ចូរ យក ដង្វាយ មួយ ភាគ ដប់ ទាំង អស់ ទៅ ក្នុង ឃ្លាំង ដើម្បី ឲ្យ មាន សាច់ នៅ ក្នុង ផ្ទះ របស់ ខ្ញុំ ហើយ បញ្ជាក់ ប្រាប់ ខ្ញុំ ឥឡូវ នេះ បើ សិន ជា ខ្ញុំ មិន បើក បង្អួច ស្ថានសួគ៌ ឲ្យ អ្នក ហើយ ចាក់ ពរ ឲ្យ អ្នក ទេ នោះ នឹង មិន មាន កន្លែង គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ ទទួល វា ឡើយ។ យើង នឹង ស្ដី បន្ទោស អ្នក ដែល ស៊ី ដោយ ប្រយោជន៍ អ្នក ហើយ គាត់ នឹង មិន បំផ្លាញ ផល នៃ ដី របស់ អ្នក ឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល មាន ព្រះបន្ទូល ថា ដើម ទំពាំងបាយជូរ របស់ អ្នក នឹង មិន បោះ ផ្លែ មុន ពេល វេលា នៅ វាល ស្រែ ឡើយ។ ប្រជាជាតិ ទាំង អស់ នឹង ហៅ អ្នក ថា មាន ពរ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ទៅ ជា ស្រុក ដ៏ រីករាយ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា នៃ ពិភព ទាំង មូល។ ម៉ាឡាគី 3:8-12

ដំណឹងល្អ

លុះ មក ដល់ ក្រុង កាពើណិម អស់ អ្នក ដែល ទទួល ប្រាក់ សួយ សារ អាករ បាន មក ឯ ពេត្រុស ហើយ សួរ ថា ៖ «ម្ចាស់ ឯង មិន បង់ សួយ សារ អាករ ឬ? គាត់និយាយថាបាទ។ ពេល គាត់ ចូល ទៅ ក្នុង ផ្ទះ ព្រះយេស៊ូ ហាម គាត់ ថា៖ «ស៊ីម៉ូន អើយ! តើ ស្ដេច លើ ផែនដី យក ទំនៀម ទម្លាប់ ឬ សួយសារអាករ ពី នរណា? កូន របស់ ពួក គេ ឬ ជា ជន បរទេស? លោកពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «ជនបរទេស! ព្រះយេស៊ូ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គាត់ ថា៖ « ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា កូន ចៅ មាន សេរីភាព»។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រែងយើងធ្វើបាបគេ ឯងទៅសមុទ្រ បោះទំពក់ យកត្រីដែលឡើងមុនមក។ ពេល អ្នក បើក មាត់ ហើយ នោះ អ្នក នឹង រក លុយ មួយ ដុំ ដែល យក មក ឲ្យ គេ សម្រាប់ ខ្ញុំ និង អ្នក។ ម៉ាថាយ ១៧:២៤ - ២៧

ពេលនោះ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីបានទៅ ហើយប្រឹក្សាអំពីរបៀបដែលពួកគេអាចជាប់គាំងនៅក្នុងសុន្ទរកថារបស់គាត់។ គេ ចាត់ សិស្ស របស់ ខ្លួន ដែល ជា មួយ នឹង ស្ដេច ហេរ៉ូឌ ទៅ រក ព្រះអង្គ ដោយ ពោល ថា៖ «លោក គ្រូ យើង ខ្ញុំ ដឹង ថា លោក ពិត ហើយ បង្រៀន មាគ៌ា របស់ ព្រះ ដោយ សេចក្ដី ពិត ហើយ ក៏ មិន ខ្វល់ នឹង អ្នក ណា ដែរ ព្រោះ លោក មិន ចាត់ ទុក មនុស្ស ទេ។ ដូច្នេះ ចូរ ប្រាប់ យើង ថា តើ អ្នក គិត យ៉ាង ណា? តើ មាន ច្បាប់ អនុញ្ញាត ឲ្យ សេសារ ឬ ទេ? ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូ ទត ឃើញ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ គេ ក៏ មាន ព្រះបន្ទូល ថា៖ « ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ល្បួង ខ្ញុំ? បង្ហាញ ប្រាក់ សួយសារអាករ។ គេ យក ប្រាក់ មួយ កាក់ មក ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា៖ « រូប នេះ ជា អ្នក ណា? ពួក គេ និយាយ ទៅ កាន់ លោក ថា៖ «លោក សេសារ»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ « ដូច្នេះ ចូរប្រគល់របស់ដែលសេសារទៅជារបស់សេសារ។ ហើយចំពោះព្រះជាម្ចាស់នូវអ្វីៗដែលជារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ម៉ាថាយ ២២:១៥ - ២១

វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ពួក អាចារ្យ និង ពួក ផារិស៊ី ជា មនុស្ស មាន ពុត! ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា បង់ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ នៃ ជីអង្កាម និង អានីស និង ជីមមីន ហើយ បាន លុប ចោ

ល រឿង ដែល មាន ទម្ងន់ ធ្ងន់ ជាង ច្បាប់ ការ ជំនុំជំរះ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា និង សេចក្ដី ជំនឿ៖ ការ ទាំង នេះ អ្នក គួរ តែ ធ្វើ ហើយ មិន ត្រូវ ទុក មួយ ទៀត ចោល ឡើយ។ ម៉ាថាយ ២៣:២៣

លុះមកដល់ហើយ គេទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គពិត ហើយគ្មានអ្នកណាខ្វល់ខ្វាយអ្វីឡើយ ដ្បិតព្រះអង្គមិនចាត់ទុកមនុស្សលោកទេ គឺព្រះអង្គបង្រៀនអំពីមាគ៌ារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយពិត។ តើ យើង ត្រូវ ឲ្យ ឬ មិន ឲ្យ? ប៉ុន្តែ លោក ជ្រាប ពី ការ លាក់ ពុត របស់ ពួក គេ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ គេ ថា៖ « ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ល្បួង ខ្ញុំ? យកមួយកាក់មកខ្ញុំ ដើម្បីអោយខ្ញុំបានឃើញ។ ហើយពួកគេបាននាំវា។ ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា៖ « រូប នេះ ជា អ្នក ណា? គេ ទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះចៅអធិរាជ»។ ព្រះយេស៊ូ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា៖ « ចូរ ប្រគល់ របស់ ដែល ជា របស់ សេសារ ដល់ ព្រះចៅ អធិរាជ ហើយ របស់ ដែល ជា របស់ ព្រះ ចូរ ថ្វាយ ដល់ ព្រះ វិញ។ ហើយ គេ ងឿង ឆ្ងល់ នឹង គាត់។ ម៉ាកុស ១២:១៤-១៧

ព្រះយេស៊ូ គង់ ទល់ មុខ នឹង ហិប នោះ ហើយ ទត មើល របៀប ដែល ប្រជាជន បោះ លុយ ចូល ក្នុង ឃ្លាំង ហើយ អ្នក មាន ក៏ បោះ បង់ អស់ ជា ច្រើន។ ពេល នោះ មាន ស្ត្រី មេម៉ាយ ក្រីក្រ ម្នាក់ មក ហើយ នាង ក៏ គប់ កន្ទេល ពីរ ដែល ធ្វើ ឲ្យ បាន ផល។ ព្រះយេស៊ូ ត្រាស់ហៅសិស្សរបស់ព្រះអង្គមក ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ « ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ស្ត្រីមេម៉ាយដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ បានបោះចូលច្រើនជាងអស់អ្នកដែលបានបោះចូលទៅក្នុងឃ្លាំង។ ប៉ុន្តែនាងចង់បានអ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងមាន សូម្បីតែជីវិតរបស់នាងក៏ដោយ។ ម៉ាកុស ១២:៤១-៤៤

ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ គ្រា នោះ មាន ការ ចេញ ក្រឹត្យ មួយ ចេញ ពី សេសារ អូស្រ្តូស ដើម្បី ឲ្យ ពិភពលោក ទាំង មូល ត្រូវ យក ពន្ធ។ (ហើយការយកពន្ធនេះត្រូវបានធ្វើឡើងជាលើកដំបូងនៅពេលដែលលោក Cyrenius ជាអភិបាលនៃប្រទេសស៊ីរី។ យ៉ូសែប ក៏ ឡើង ពី ស្រុក កាលីឡេ ចេញ ពី ក្រុង ណាសារ៉ែត ទៅ ស្រុក យូដា ឆ្ពោះ ទៅ ក្រុង ដាវីឌ ដែល ហៅ ថា បេថ្លេហិម។ (ដោយ សារ គាត់ ជា អ្នក ស្រុក និង ត្រកូល របស់ ព្រះបាទ ដាវីឌ។ លូកា ២:១ - ៥

ពួកផារីស៊ីអើយ! ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា យក ជីអង្គាម និង ស្មៅ និង ឱសថ គ្រប់ ប្រភេទ ហើយ ឆ្លង កាត់ ការ វិនិច្ឆ័យ និង សេចក្ដី ស្រឡាញ់ របស់ ព្រះ។ ការ ទាំង នេះ អ្នក គួរ តែ ធ្វើ ហើយ មិន ត្រូវ ទុក អ្នក ផ្សេង ទៀត ចោល ឡើយ។ លូកា ១១:៤២

បុរសពីរនាក់ឡើងទៅលើព្រះវិហារដើម្បីអធិស្ឋាន។ ម្នាក់ជាផារីស៊ី ម្នាក់ទៀតជាអ្នកយកពន្ធ។ ពួកផារីស៊ីបានឈរ ហើយអធិស្ឋានដោយខ្លួនគាត់ថា ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលទូលបង្គំមិនដូចមនុស្សដទៃ ជាជនជំរិតទារ មនុស្សអយុត្តិធម៌ អ្នកផិតក្បត់ ឬសូម្បីតែជាអ្នកទារពន្ធនេះ។ ខ្ញុំតមពីរដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ខ្ញុំថ្វាយមួយភាគដប់នៃអ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំមាន។ អ្នក យក ពន្ធ នោះ ឈរ ពី ចម្ងាយ មិន ងើប មុខ ឡើង លើ មេឃ ទេ គឺ វាយ លើ ដើមទ្រូង ទាំង ពោល ថា៖ «សូម ព្រះ មេត្តា ប្រោស ខ្ញុំ ផង ជា មនុស្ស បាប»។ លូកា ១៨:១០ - ១៣

គេ ទូល សួរ ព្រះអង្គ ថា៖ «លោក គ្រូ យើង ខ្ញុំ ដឹង ថា លោក និយាយ និង បង្រៀន យ៉ាង ត្រឹម ត្រូវ ហើយ លោក មិន ទទួល អ្នក ណា ម្នាក់ ទេ ប៉ុន្តែ លោក បង្រៀន ពី មាគ៌ា របស់ ព្រះជាម្ចាស់ យ៉ាង ពិត ប្រាកដ។ ប៉ុន្តែ លោក យល់ ឃើញ ពី ល្បិច របស់ គេ ក៏ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ គេ ថា៖ « ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ល្បួង ខ្ញុំ? បង្ហាញខ្ញុំមួយកាក់។ តើ មាន រូប និង អក្សរ ធំ របស់ នរណា? ពួក គេ ឆ្លើយ ថា៖ «របស់ សេសារ។ លោក មាន ប្រសា

សន៍ ទៅ គេ ថា៖ « ដូច្នេះ ចូរ ប្រគល់ របស់ ដែល ជា របស់ សេសារ ដល់ សេសារ ហើយ របស់ ដែល ជា របស់ ព្រះ ដល់ ព្រះ លូកា ២០:២១-២៥

គាត់ ងើប មុខ ឡើង ឃើញ ពួក អ្នក មាន យក អំណោយ ទៅ ដាក់ ក្នុង ឃ្លាំង។ ហើយ គាត់ ក៏ ឃើញ ស្ត្រី មេម៉ាយ ក្រីក្រ ម្នាក់ កំពុង បោះ កណ្ដរ ពីរ កន្លែង នោះ។ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ ថា៖ « ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក តាម ការ ពិត ថា ស្ត្រី មេម៉ាយ ក្រីក្រ ម្នាក់ នេះ បាន យក ច្រើន ជាង ពួក គាត់ ទាំង អស់ ទៅ ទៀត ដ្បិត របស់ ទាំង នេះ មាន ច្រើន បរិបូរ សម្រាប់ តង្វាយ របស់ ព្រះ ប៉ុន្តែ នាង ដែល ខ្វះ ខាត បាន លះបង់ ជីវិត ទាំង អស់ ដែល នាង មាន។ លូកា ២១:១-៤

មហាជន ទាំង មូល ក្រោក ឡើង នាំ លោក ទៅ ជួប លោក ពីឡាត។ ពួក គេ ចាប់ ផ្ដើម ចោទ ប្រកាន់ លោក ថា៖ «យើង បាន រក ឃើញ អ្នក នេះ ធ្វើ ឲ្យ ប្រជាជាតិ វង្វេង ហើយ ហាម មិន ឲ្យ ប្រគល់ សួយសារអាករ ដល់ សេសារ ដោយ ពោល ថា ខ្លួន លោក ជា គ្រិស្ត ជា ស្ដេច។ លោក ពីឡាត សួរ គាត់ ថា៖ «តើ អ្នក ជា ស្ដេច យូដា ឬ? គាត់ ក៏ ឆ្លើយ ទៅ គាត់ ថា៖ « អ្នក និយាយ មែន»។ លោក ពីឡាត មាន ប្រសាសន៍ ទៅ ពួក នាយក បូជាចារ្យ និង ប្រជាជន ថា៖ «ខ្ញុំ មិន ឃើញ មាន កំហុស អ្វី សោះ ចំពោះ បុរស នេះ»។ លូកា ២៣:១-៤

បន្ទាប់ ពី បុរស នេះ ក្រោក ឡើង យូដាស ជា អ្នក ស្រុក កាលីឡេ ក្នុង ថ្ងៃ យក ពន្ធ ហើយ ទាញ យក មនុស្ស ជា ច្រើន មក តាម គាត់ ក៏ ស្លាប់ ទៅ។ ហើយ អស់ ទាំង អស់ អ្នក ដែល បាន ស្ដាប់ បង្គាប់ ទ្រង់ ក៏ ត្រូវ បែក ខ្ញែក គ្នា ទៅ។ កិច្ចការ 5:37

សំបុត្រ

ដោយ ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ បង់ ពន្ធ ផង ដ្បិត ពួក គេ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះ ដោយ ចូល រួម កិច្ចការ នេះ ជា និច្ច។ ដូច្នេះ ចូរ ប្រគល់ ប្រាក់ ដល់ ពួក គេ ទាំង អស់ គ្នា៖ សួយសារអាករ ដែល ត្រូវ បង់ ទំនៀមទំលាប់ចំពោះអ្នកណា; ខ្លាចអ្នកណាខ្លាច; កិត្តិយសដល់អ្នកណា។ រ៉ូម ១៣:៦-៧

ហើយពិតប្រាកដណាស់ អស់អ្នកដែលជាកូនរបស់លេវី ដែលទទួលបានតំណែងបព្វជិតភាព មានបញ្ញត្តិឱ្យយកមួយភាគដប់នៃប្រជាជនតាមច្បាប់ ពោលគឺពីបងប្អូនរបស់ពួកគេ ទោះបីជាពួកគេចេញពីចង្កេះរបស់អ័ប្រាហាំក៏ដោយ។ ហើយ បើ គ្មាន ភាព ផ្ទុយ គ្នា ទេ នោះ តិច ត្រូវ បាន ពរជ័យ ពី ភាព ល្អ ប្រសើរ។ ហើយនៅទីនេះ បុរសដែលស្លាប់ទទួលមួយភាគដប់។ ប៉ុន្តែ នៅទីនោះ គាត់បានទទួលពួកគេ ដែលជាសាក្សីបញ្ជាក់ថា គាត់មានព្រះជន្មរស់។ ហើយ ដូច ដែល ខ្ញុំ អាច និយាយ បាន ដែរ ថា លេវី ដែល ទទួល មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ បាន បង់ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ជា មួយ អ័ប្រាហាំ។ ហេព្រើរ 7:5-9

អាប៉ូក្រីហ្វា

ប្រជាជន បាន យក យ៉ូអាហាស ជា កូន របស់ យ៉ូសៀស ហើយ តាំង គាត់ ជា ស្ដេច ជំនួស យ៉ូសៀស ជា ឪពុក នៅ ពេល គាត់ មាន អាយុ ម្ភៃ បី ឆ្នាំ។ ស្ដេច សោយ រាជ្យ នៅ ស្រុក យូដា និង ក្រុង យេរូសាឡឹម បាន បី ខែ ស្ដេច ស្រុក អេស៊ីប ក៏ បណ្ដេញ ព្រះអង្គ ចេញ

ពី សោយរាជ្យ នៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម។ ហើយ គាត់ បាន យក ពន្ធ លើ ដី នៃ ប្រាក់ មួយ រយ ហាល និង មាស មួយ ហាន់។ ១ Esdras 1:34-36

ចំពោះស្តេច Artexerxes ជាចៅហ្វាយរបស់យើង ពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ រ៉ាធូមជាអ្នកនិពន្ធរឿង និងសេមមែលីស ជាស្មៀន ព្រមទាំងក្រុមប្រឹក្សារបស់ពួកគេ ព្រមទាំងចៅក្រមដែលនៅសេឡូសៀ និងភេនីស។ សូម ព្រះអម្ចាស់ ជ្រាប ថា ជនជាតិ យូដា ដែល នៅ ពី លើ ព្រះអង្គ មក រក យើង ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុង យេរូសាឡឹម ជា ក្រុង ដ៏ បះបោរ និង អាក្រក់ សង់ ផ្សារ ជួស ជុល កំពែង ក្រុង ហើយ ចាក់ គ្រឹះ ព្រះវិហារ។ ឥឡូវ នេះ ប្រសិន បើ ទីក្រុង នេះ និង កំពែង ក្រុង ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង វិញ ពួក គេ នឹង មិន ត្រឹម តែ មិន ព្រម ផ្តល់ សួយសារអាករ ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថែម ទាំង បះបោរ ប្រឆាំង នឹង ស្តេច ទៀត ផង។ ១ Esdras 2:17-19

ចំណែក អ្នក ដែល មិន មែន ជា ទាហាន ហើយ មិន សូវ ធ្វើ សង្គ្រាម ទេ តែ ប្រើ ការ ធ្វើ ស្រែ ចម្ការ ពេល បាន ច្រូត ស្រូវ ម្តង ទៀត ហើយ ក៏ យក ទៅ ថ្វាយ ស្តេច ហើយ បង្ខំ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ថ្វាយ ព្រះមហាក្សត្រ។ ១ Esdras ៤:៦

ម្យ៉ាងទៀត គាត់បានសរសេរសម្រាប់ជនជាតិយូដាទាំងអស់ ដែលចេញពីអាណាចក្ររបស់គាត់ ចូលទៅក្នុងសាសន៍យូដា អំពីសេរីភាពរបស់ពួកគេថា គ្មានមន្ត្រី គ្មានចៅហ្វាយនាយ គ្មានមេទ័ព ឬជាមន្ត្រីហិរញ្ញិក ចូលតាមទ្វាររបស់ពួកគេដោយបង្ខំឡើយ។ ហើយ ប្រទេស ទាំង អស់ ដែល ពួក គេ កាន់ កាប់ នោះ នឹង មាន សេរីភាព ដោយ គ្មាន ពន្ធ។ ហើយ ថា ជន ជាតិ អេដុម នឹង ប្រគល់ ភូមិ របស់ ជន ជាតិ យូដា ដែល កាល នោះ ពួក គេ បាន កាន់ កាប់៖ មែន ហើយ ដើម្បី ឲ្យ ការ សាង សង់ ព្រះ វិហារ ត្រូវ បាន ម្ភៃ ហាល ក្នុង មួយ ឆ្នាំ រហូត ដល់ ពេល ដែល គេ បាន សាង សង់។ និងដប់ណែនក្នុងមួយឆ្នាំៗ ដើម្បីរក្សាតង្វាយដុតនៅលើអាសនៈជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចដែលពួកគេមានបញ្ញត្តិថានឹងថ្វាយដប់ប្រាំពីរ។ ហើយថាអស់អ្នកដែលចេញពីបាប៊ីឡូនដើម្បីសាងសង់ទីក្រុងគួរតែមានសេរីភាព ក៏ដូចជាកូនចៅរបស់ពួកគេ និងបូជាចារ្យទាំងអស់ដែលបានចាកចេញ។ ១ Esdras ៤:៤៩-៥៣

ហើយ ពួក ទាហាន នៅ ទី នោះ ត្រូវ បាន គេ ឲ្យ ទៅ បះបោរ និង ធ្វើ សង្គ្រាម ហើយ ស្តេច ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ និង កាច សាហាវ នោះ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ដែល បាន សោយរាជ្យ និង ទទួល សួយសារអាករ នៅ ក្រុង សេឡូសៀ និង ក្រុង ភេនីស។ ១ Esdras ២:២៧

ខ្ញុំ បាន បង្គាប់ ឲ្យ សង់ ឡើង វិញ ទាំង មូល។ ហើយថាពួកគេមើលទៅដោយឧស្សាហ៍ដើម្បីជួយអស់អ្នកដែលត្រូវបានចាប់ជាឈ្លើយរបស់សាសន៍យូដារហូតដល់ព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយពីសួយសារអាកររបស់សេឡូសៀនិងភេនីសត្រូវបានផ្តល់ឱ្យបុរសទាំងនេះសម្រាប់ការយញ្ញបូជារបស់ព្រះអម្ចាស់ពោលគឺដល់ចៅហ្វាយក្រុង Zorobabel សម្រាប់គោក្របី ចៀមឈ្មោល និងសាច់ចៀម។ ព្រម ទាំង ពោត អំបិល ស្រា និង ប្រេង ហើយ ដែល ជា រៀង រាល់ ឆ្នាំ ដោយ មិន មាន សំណួរ អ្វី បន្ថែម ទៀត តាម ដែល ពួក បូជាចារ្យ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម នឹង ត្រូវ ចំណាយ ជា រៀង រាល់ ថ្ងៃ។ ១ Esdras 6:28-31

ខ្ញុំ ក៏ បង្គាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា កុំ ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា មិន ទារ ពន្ធ ឬ ការ ដាក់ ពន្ធ ឯ ទៀត ពី សង្ឃ ឬ ពួក លេវី ឬ អ្នក ចម្រៀង បរិសុទ្ធ អ្នក យាម ព្រះវិហារ ឬ អ្នក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត នៅ ក្នុង ព្រះ វិហារ នេះ ឡើយ ហើយ កុំ ឲ្យ អ្នក ណា មាន អំណាច ដាក់ លើ ពួក គេ ឡើយ។ ១ Esdras ៨:២២

នៅក្នុងអំណោយទាំងអស់របស់អ្នកបង្ហាញទឹកមុខរីករាយ ហើយឧទ្ទិសដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់អ្នកដោយភាពរីករាយ។ សាស្ដា ៣៥:៩

ហើយ ទ្រង់ បាន ប្រមូល ពល ទ័ព ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ មួយ អង្គ ហើយ គ្រប់ គ្រង លើ ប្រទេស ប្រជាជាតិ និង ស្ដេច ដែល បាន ក្លាយ ជា ដៃ ទន្លេ របស់ ទ្រង់។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១:៤

ក្រោយ អស់ រយៈ ពេល ពីរ ឆ្នាំ ស្ដេច ក៏ ចាត់ មេ ប្រមូល ពន្ធ របស់ លោក ទៅ ក្រុង យូដា ដែល មក ក្រុង យេរូសាឡឹម ជា មួយ ហ្វូង យ៉ាង ច្រើន ហើយ និយាយ ដោយ សន្តិវិធី ដល់ ពួក គេ ប៉ុន្តែ ជា ការ បោក បញ្ឆោត ទាំង អស់ ព្រោះ កាល គេ បាន ទទួល ការ គោរព ហើយ នោះ ទ្រង់ ក៏ វាយ ប្រហារ ក្រុង នោះ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ បាន បំផ្លាញ ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ជា ច្រើន។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១:២៩-៣០

យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ នៅ ពេល ដែល គាត់ បាន ឃើញ ថា លុយ នៃ កំណប់ របស់ គាត់ ត្រូវ បាន បរាជ័យ ហើយ ថា សួយសារអាករ ក្នុង ប្រទេស មាន តិចតួច ដោយ សារ តែ ការ ខ្វែង គំនិត គ្នា និង គ្រោះកាច ដែល គាត់ បាន នាំ មក លើ ដី ដោយ ការ ដក យក ច្បាប់ ដែល មាន ពី បុរាណ; ទ្រង់ ខ្លាច ថា ទ្រង់ មិន អាច ទ្រាំទ្រ នឹង ការ ចោទ ប្រកាន់ បាន ទៀត ទេ ហើយ ក៏ មិន មាន អំណោយ ទាន បែប នេះ ដោយ សេរី ដូច កាល មុន ដែរ ដ្បិត ទ្រង់ មាន បរិបូរ លើស ស្ដេច ដែល មាន មុន ដូច្នេះ ដោយ មាន ការ ងឿង ឆ្ងល់ យ៉ាង ខ្លាំង ក្នុង ចិត្ត គាត់ បាន តាំង ចិត្ត ទៅ ក្នុង ប្រទេស ពែរ្ស ដើម្បី យក សួយសារអាករ របស់ ប្រទេស នានា និង ដើម្បី ប្រមូល ប្រាក់ ជា ច្រើន។ ១ ម៉ាកាប៊ី ៣:២៩-៣១

ពួក គេ នាំ យក សម្លៀកបំពាក់ របស់ បូជាចារ្យ ផល ដំបូង និង តង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មក ផង ដែរ ហើយ ពួក ណាសារ៉ែត បាន ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ បាន សម្រេច អាយុ ជីវិត។ ១ ម៉ាកាប៊ី ៣:៤៩

ហើយថាពួកគេជាមនុស្សដែលមានថាមពលខ្លាំង។ វាត្រូវបានប្រាប់គាត់ផងដែរអំពីសង្គ្រាម និងអំពើដ៏ថ្លៃថ្នូរបស់ពួកគេដែលពួកគេបានធ្វើក្នុងចំណោមពួកកាឡាទី និងរបៀបដែលពួកគេបានសញ្ជ័យពួកគេ ហើយបាននាំពួកគេមកក្រោមសួយសារអាករ។ ហើយ ថា ដោយ គោល នយោបាយ និង ការ អត់ ធ្មត់ របស់ ពួក គេ ពួក គេ បាន ដណ្ដើម យក គ្រប់ ទី កន្លែង ទោះ បី វា នៅ ឆ្ងាយ ពី ពួក គេ ក៏ ដោយ។ ហើយស្ដេចដែលមកតទល់នឹងពួកគេពីផ្នែកចុងបំផុតនៃផែនដី រហូតដល់ពួកគេរលំ ហើយបានប្រគល់ឱ្យពួកគេនូវការផ្ដួលរំលំយ៉ាងធំ ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលនៅសល់បានប្រគល់សួយសារអាកររៀងរាល់ឆ្នាំ។ ហើយរបៀបដែលពួកគេបានយកគាត់នៅរស់ ហើយបានចុះកិច្ចសន្យាថាគាត់ និងអ្នកដែលបានសោយរាជ្យបន្តពីគាត់ត្រូវបង់សួយសារអាករយ៉ាងធំ ហើយចាប់ចំណាប់ខ្មាំង ហើយអ្វីដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា 7 : 1 Maccabees

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងដោះលែងអ្នក ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់អ្នក ខ្ញុំបានដោះលែងជនជាតិយូដាទាំងអស់ពីសួយសារអាករ និងពីទំនៀមទម្លាប់អំបិល និងពីពន្ធមកុដ ហើយពីអ្វីដែលតម្រូវឱ្យខ្ញុំទទួលសម្រាប់មួយភាគបី ឬគ្រាប់ពូជ និងផ្លែឈើពាក់កណ្ដាលនៃដើមឈើនោះ ខ្ញុំនឹងដោះលែងវាចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេត្រូវដកយកពីទឹកដីនៃស្រុកសាំបា និងប្រទេសទាំងបីនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេសយូដា និងប្រទេសសាមៀ។ ស្រុកកាលីឡេ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ។ សូម ឲ្យ ក្រុង យេរូសាឡិម បាន បរិសុទ្ធ និង សេរី ដោយ មាន ព្រំប្រទល់ នៃ ក្រុង នោះ ទាំង តម្លៃ ពី ភាគ ដប់ និង ថ្លៃ សួយសារអាករ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១០:២៩-៣១

ម្យ៉ាង ទៀត ខ្ញុំ បាន ដោះលែង ជនជាតិ យូដា ទាំង អស់ ដែល ត្រូវ បាន ចាប់ ជា ឈ្លើយ ពី ស្រុក យូដា ចូល ទៅ ក្នុង ផ្នែក ណា មួយ នៃ រាជាណាចក្រ របស់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ឲ្យ មន្ត្រី របស់ ខ្ញុំ ទាំង អស់ ប្រគល់ សួយសារអាករ សូម្បី តែ គោ ក្របី របស់ ពួក គេ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១០:៣៣

យ៉ូណាថាន ចង់ ស្ដេច ឲ្យ រំដោះ ស្រុក យូដា ឲ្យ រួច ពី សួយសារអាករ ដូច រដ្ឋាភិបាល ទាំង បី ជាមួយ ស្រុក សាម៉ារី ដែរ។ ហើយ គាត់ បាន សន្យា គាត់ បី រយ ហាល ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១១:២៨

ចំណែក ឯ របស់ ផ្សេង ទៀត ដែល ជា កម្មសិទ្ធិ របស់ យើង ពន្ធ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ និង ទំនៀម ទម្លាប់ ដែល ទាក់ ទង នឹង យើង ដូច ជា អំបិល និង ពន្ធ មកុដ ដែល ត្រូវ ដល់ យើង យើង ដក ចេញ ពី ពួក គេ ទាំង អស់ ដើម្បី សង្គ្រោះ ពួក គេ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១១:៣៥

ចំពោះ ការ ត្រួត ពិនិត្យ ឬ កំហុស ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត រហូត មក ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ យើង អត់ ទោស ហើយ ពន្ធ មកុដ ដែល អ្នក ជំពាក់ យើង ផង ហើយ ប្រសិន បើ មាន សួយ អាករ ផ្សេង ទៀត ត្រូវ បង់ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម នោះ នឹង មិន ត្រូវ បង់ ទៀត ទេ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១៣:៣៩

ឥឡូវ នេះ ចូរ ប្រគល់ ក្រុង ដែល អ្នក បាន យក និង សួយសារអាករ នៃ កន្លែង ដែល អ្នក រាល់ គ្នា បាន គ្រប់ គ្រង ដោយ គ្មាន ព្រំ ដែន នៃ ស្រុក យូដា ទៅ បើ មិន ដូច្នោះ ទេ សូម ឲ្យ ខ្ញុំ ប្រាក់ ប្រាំ រយ ហាន់ ទៅ គេ។ ហើយ ចំពោះ គ្រោះថ្នាក់ ដែល អ្នក បាន ធ្វើ និង ប្រាក់ សួយសារអាករ របស់ ក្រុង នោះ ប្រាំរយ ណែន ទៀត បើ មិន ដូច្នោះ ទេ យើង នឹង មក ច្បាំង នឹង អ្នក រាល់ គ្នា។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១៥:៣០-៣១

ដូច្នេះ នីកាន័រ បាន ទទួល ប្រាក់ យ៉ាងច្រើន ពី ជន ជាតិ យូដា ដែល ជា ឈ្លើយសឹក ព្រម ទាំង បង្ខូច ប្រាក់ ពីរ ពាន់ ណែន ដែល ស្ដេច ត្រូវ បង់ ទៅ ឲ្យ ពួក រ៉ូម។ ២ ម៉ាកាប៊ី ៨:១០

ដូច្នេះ គាត់ដែលបានយកគាត់ទៅធ្វើល្អដល់ជនជាតិរ៉ូម តាមរយៈឈ្លើយសឹកនៅក្រុងយេរូសាឡិម គាត់បានប្រាប់ទៅបរទេសថា ជនជាតិយូដាមានព្រះដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងពួកគេ ដូច្នេះហើយ ពួកគេមិនអាចឈឺចាប់បានទេ ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើតាមច្បាប់ដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេ។ ២ ម៉ាកាប៊ី ៨:៣៦

Jasher

ព្រះបាទឆេឌរឡោមើរ ជាស្តេចនៃស្រុកអេឡាម ទ្រង់បានយាងចេញពីក្រុមគ្រួសារនៃកូនចៅរបស់ហាំ ហើយទ្រង់បានច្បាំងជាមួយពួកគេ ហើយទ្រង់បានបង្ក្រាបពួកគេ ហើយទ្រង់បានយាងទៅកាន់ទីក្រុងទាំងប្រាំនៃវាលទំនាប ហើយទ្រង់បានប្រយុទ្ធនឹងពួកគេ ហើយទ្រង់បានបង្ក្រាបពួកគេ ហើយពួកគេស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។ ពួក គេ បាន បម្រើ លោក ដប់ពីរ ឆ្នាំ ហើយ បាន ឲ្យ លោក បង់ ពន្ធ ប្រចាំ ឆ្នាំ។ យ៉ាស៊ើរ ១១:១០ - ១១

នៅ ឆ្នាំ ទី ប្រាំ នៃ ការ រស់ នៅ របស់ អាប់រ៉ាម នៅ ក្នុង ស្រុក កាណាន ប្រជាជន នៃ ក្រុង សូដុំម និង ក្រុង កូម៉ូរ៉ា និង ក្រុង ទាំង អស់ នៃ វាលទំនាប បាន បះបោរ ចេញ ពី អំ

ណាច របស់ កេដូឡាមើរ ជា ស្តេច អេឡាម។ ស្តេច ទាំង អស់ នៃ ក្រុង នានា នៅ វាល ទំនាប បាន បម្រើ ក្រុង កេដោរឡោម័រ អស់ រយៈ ពេល ដប់ពីរ ឆ្នាំ ហើយ បាន ផ្តល់ ពន្ធ ប្រចាំ ឆ្នាំ ដល់ គាត់ ប៉ុន្តែ នៅ គ្រា នោះ ក្នុង ឆ្នាំ ទី ដប់ បី ពួក គេ បាន បះបោរ ប្រឆាំង នឹង គាត់។ យ៉ាស៊ើរ ១៣:១១

យើងដឹងថាវាជាទំនៀមទម្លាប់របស់ស្តេចដែលយកពន្ធប្រចាំឆ្នាំពីមនុស្សរស់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនត្រឹមតែធ្វើបែបនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកក៏ត្រូវបង់ពន្ធពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃផងដែរ។ ស្តេច មាន រាជឱង្ការ ទៅ កាន់ រីកាយ៉ុន ថា៖ « ឈ្មោះ របស់ អ្នក នឹង មិន ត្រូវ ហៅ ថា Rikayon ទៀត ទេ គឺ ជា ព្រះចៅ ផារ៉ោន ព្រោះ អ្នក បាន បង់ ពន្ធ ដែល បាន រួច ពី សុគត។ គាត់ ដាក់ ឈ្មោះ គាត់ ថា ផារ៉ោន។ ហើយរីកាយ៉ុនផារ៉ោនបានបោកបញ្ឆោតរដ្ឋាភិបាលអេហ្ស៊ីប ហើយគាត់បានបង់ពន្ធពីប្រជាជនអេស៊ីបទាំងអស់។ យ៉ាស៊ើរ ១៤:១៩, ២៧, ៣១

លោក អាប់រ៉ាម និង លោក ទាំង អស់ ដែល ជា របស់ លោក បាន ក្រោក ឡើង ពី ជ្រោះ មីតរ៉ាអ៊ីម មក ដល់ ស្រុក អេស៊ីប។ ពួក គេ បាន ចូល ទៅ តាម ទ្វារ ក្រុង ដោយ កម្រ ពេល ពួក ឆ្មាំ ក្រោក ឈរ សួរ ថា ចូរ ថ្វាយ ដង្វាយ មួយ ភាគ ដប់ ពី របស់ ដែល ឯង មាន ដល់ ស្តេច រួច អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ចូល ក្នុង ក្រុង។ លោកអាប់រ៉ាម និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់បានធ្វើដូច្នេះ។ អាប់រ៉ាម ជា មួយ នឹង មនុស្ស ដែល នៅ ជា មួយ គាត់ បាន មក ដល់ ស្រុក អេស៊ីប ហើយ ពេល មក ដល់ គេ យក ទ្រូង ដែល សារ៉ាយ លាក់ ទុក ហើយ ជន ជាតិ អេស៊ីប ឃើញ ទ្រូង។ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ ស្តេច ចូល ទៅ ជិត អាប់រ៉ាម សួរ ថា៖ «តើ លោក មាន អ្វី ក្នុង ទ្រូង នេះ ដែល យើង មិន បាន ឃើញ? ឥឡូវ នេះ ចូរ អ្នក បើក ទ្រូង ហើយ ថ្វាយ ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ដល់ ស្តេច នៃ អ្វី ទាំង អស់ ដែល វា មាន។ យ៉ាស៊ើរ ១៥:៨ - ១០

កូន ចៅ យ៉ាកុប បាន ស្បថ នឹង គេ ថា មិន ជ្រៀតជ្រែក ជាមួយ គេ ហើយ ស្តេច ទាំង អស់ របស់ ជន ជាតិ កាណាន ក៏ ស្បថ នឹង គេ ដែរ ហើយ កូន ចៅ របស់ យ៉ាកុប ក៏ តាំង ពី ថ្ងៃ នោះ ទៅ។ Jasher 40:48

ស្រុកអេស៊ីបទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមការមើលថែរបស់យ៉ូសែប ហើយយ៉ូសែបបានធ្វើសង្គ្រាមជាមួយខ្មាំងសត្រូវជុំវិញរបស់គាត់ ហើយគាត់បានបង្ក្រាបពួកគេ។ ទាំង ស្រុក និង ជន ជាតិ ភីលីស្ទីន ទាំង អស់ រហូត ដល់ ព្រំប្រទល់ ស្រុក កាណាន បាន ធ្វើ ឲ្យ យ៉ូសែប ចុះ ចាញ់ ហើយ ពួក គេ ស្ថិត នៅ ក្រោម អំណាច របស់ លោក ហើយ បាន ឲ្យ ពន្ធ ប្រចាំ ឆ្នាំ ដល់ យ៉ូសែប។ ប្រទេសភីលីស្ទីន កាណាន និងស៊ីដូន និងនៅត្រើយម្ខាងនៃទន្លេយ័រដាន់ បាននាំយកអំណោយទៅលោកយ៉ូសែបពេញមួយជីវិត ហើយប្រទេសទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់យ៉ូសែប ហើយពួកគេបានយកសួយសារអាករប្រចាំឆ្នាំមកជូនលោក ដូចដែលបានកំណត់ទុកដ្បិតយ៉ូសែបបានប្រយុទ្ធនឹងខ្មាំងសត្រូវជុំវិញខ្លួន ហើយបង្ក្រាបពួកគេ ហើយប្រទេសទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់យ៉ូសែបនៅអេស៊ីប។ យ៉ាស៊ើរ ៥៨:៨,១២

ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ក្នុង ឆ្នាំ ទី ប៉ែតសិប បួន គឺ ឆ្នាំ ទី ប្រាំ នៃ រជ្ជកាល របស់ ហាដាដ ជា កូន របស់ បេដាដ ជា ស្តេច ស្រុក អេដុម នោះ ហាដាដ បាន ប្រមូល កូន ចៅ អេសាវ ទាំង អស់ ហើយ ទ្រង់ បាន ត្រៀម ទ័ព ទាំង អស់ ប្រហែល បួន សែន នាក់ ហើយ ទ្រង់ បាន ចាត់ ផ្លូវ ទៅ ស្រុក ម៉ូអាប់ ហើយ ទ្រង់ ចេញ ទៅ ច្បាំង នឹង សាសន៍ ម៉ូអាប់ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ពេល ដែល កូន ចៅ ម៉ាឌាន ស្លាប់ ក្នុង សមរភូមិ ហើយ កូន ចៅ នៅ ស្រុក ម៉ូអាប់ បាន រត់ រួច ហាដាដ បាន ធ្វើ ឲ្យ សាសន៍ ម៉ូអាប់ ទាំង អស់ នៅ

ក្នុង ដៃ របស់ គាត់ ហើយ គេ បាន បង់ ពន្ធ ប្រចាំ ឆ្នាំ តាម បង្គាប់ ហើយ ហាដាដ ក៏ ត្រឡប់ ទៅ ស្រុក វិញ។ យ៉ាស៊ើរ ៦២:៦,១៣

ដូច្នេះ គីគីណុស បាន ចេញ ទៅ ឯ អើរ៉ាម និង ពួក កូន ចៅ នៅ ទិស ខាង កើត ហើយ ទ្រង់ បាន ច្បាំង នឹង គេ ហើយ វាយ ពួក គេ ហើយ ពួក គេ បាន ដួល រង របួស នៅ ចំពោះ មុខ គីគីណុស និង ប្រជាជន។ ទ្រង់ ចាប់ ពួក គេ ជា ឈ្លើយសឹក ជា ច្រើន ហើយ ទ្រង់ ក៏ ចាប់ ពួក គេ ចុះ ចូល ដូច កាល ពី ដើម ហើយ ទ្រង់ បាន បោះ ទ័ព នៅ លើ ទឹក ដី របស់ គេ ដើម្បី យក សួយសារអាករ ពី ពួក គេ ដូច សព្វ ដង។ ឯ កគីយ៉ានុស បាន ច្បាំង នឹង អើរ៉ាម និង ពួក កូន ចៅ ខាង កើត ហើយ ទ្រង់ បាន បង្ក្រាប ពួក គេ ដូច កាល ពី មុន ហើយ ពួក គេ បាន ប្រគល់ សួយ អាករ តាម ធម្មតា ដល់ គាត់ ហើយ គាត់ ក៏ ចេញ ទៅ ស្រុក វិញ។ យ៉ាស៊ើរ ៧២:៤ - ៥,១១

កូន ចៅ ខាង កើត ទាំង អស់ បែរ ថយ ក្រោយ ម៉ូសេ និង កូន ចៅ របស់ លោក គុស ក៏ ដើរ តាម ហើយ បង្ក្រាប ពួក គេ ហើយ យក ពន្ធ តាម ទម្លាប់ របស់ គេ។ រីឯ ជនជាតិ អើរ៉ាម ក៏ ត្រូវ លោក ម៉ូសេ និង ប្រជាជន ក្រុង គុស បង្ក្រាប ហើយ ក៏ បាន បង់ ពន្ធ តាម ធម្មតា ដែរ។ Jasher 73:43,46

លោក អបីណុស ដាក់ មេទ័ព នៅ ស្រុក អេដុម ហើយ កូន ចៅ អេដុម ទាំង អស់ បាន ចុះ ចូល ក្រោម ដៃ របស់ លោក អបីយ៉ានុស ហើយ អបីយ៉ានុស ក៏ វិល ត្រឡប់ ទៅ ស្រុក របស់ ខ្លួន វិញ គឺ ឈីទីម។ ហើយ ក្នុង រជ្ជកាល របស់ ទ្រង់ ទ្រង់ បាន លើក ទ័ព ចេញ ហើយ ទ្រង់ បាន ចេញ ទៅ ច្បាំង នឹង អ្នក ស្រុក Britannia និង Kernania ដែល ជា កូន ចៅ របស់ លោក អេលីសេ ជា កូន របស់ ជ្វា ហើយ ទ្រង់ បាន យក ឈ្នះ លើ ពួក គេ ហើយ បាន បង្កើត ដៃ ទន្លេ។ Jasher 90:10,29

Jubiles

ហើយ យ៉ាកុប ក្រោក ពី ព្រលឹម នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់បួន នៃ ខែ នេះ ហើយ គាត់ បាន ឲ្យ មួយ ភាគ ដប់ នៃ អ្វី ៗ ដែល មក ជាមួយ គាត់ ទាំង មនុស្ស ទាំង គោ ទាំង មាស ទាំង គ្រឿង ប្រដាប់ និង សម្លៀក បំពាក់ មែន ហើយ គាត់ បាន ឲ្យ មួយ ភាគ ដប់ នៃ ការ ទាំង អស់ ។ យូប៊ីលីស ៣២:២

គាត់ បាន ដង្វៃ សត្វ ស្អាត មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ហើយ ធ្វើ យញ្ញបូជា ដុត តែ សត្វ មិន បរិសុទ្ធ ដែល គាត់ បាន ឲ្យ ទៅ លេវី ជា កូន គាត់ ហើយ គាត់ ក៏ ប្រគល់ ព្រលឹង មនុស្ស ទាំង អស់ ឲ្យ គាត់។ លេវី បាន ដក តំណែង បព្វជិតភាព នៅ បេតអែល នៅ ចំពោះ មុខ យ៉ាកុប ជា ឪពុក របស់ គាត់ តាម ចិត្ត បងប្អូន ដប់ នាក់ ហើយ គាត់ ជា បូជាចារ្យ នៅ ទី នោះ ហើយ យ៉ាកុប បាន ស្បថ ថា គាត់ បាន ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ដល់ ព្រះយេហូវ៉ា ម្តង ទៀត ហើយ ញែក វា ជា បរិសុទ្ធ ហើយ វា បាន បរិសុទ្ធ ដល់ ទ្រង់។ ហេតុនេះហើយបានជាវាត្រូវបានតែងតាំងនៅលើបន្ទះស្លានសួគ៌ជាច្បាប់សម្រាប់ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ម្តងទៀតដើម្បីបរិភោគនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំនៅក្នុងកន្លែងដែលវាត្រូវបានជ្រើសរើសថាព្រះនាមទ្រង់គង់នៅ ហើយចំពោះច្បាប់នេះគ្មានដែនកំណត់នៃថ្ងៃជារៀងរហូត។ ពិធីបរិសុទ្ធនេះត្រូវបានសរសេរថា វាអាចនឹងសម្រេចបានពីមួយឆ្នាំ

ទៅមួយឆ្នាំ ក្នុងការបរិភោគដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ពីរនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់ នៅកន្លែងដែលបានជ្រើសរើស ហើយគ្មានអ្វីនឹងនៅសេសសល់ពីឆ្នាំនេះ ដល់ឆ្នាំបន្ទាប់ឡើយ។ យូប៊ីលីស ៣២:៨ - ១១

ហើយ គោ និង ចៀម ទាំង អស់ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ត្រូវ បាន បរិសុទ្ធ ចំពោះ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ នឹង ជា កម្មសិទ្ធិ របស់ បូជាចារ្យ របស់ ទ្រង់ ដែល ពួក គេ នឹង បរិភោគ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ពី មួយ ឆ្នាំ ទៅ មួយ ឆ្នាំ។ ត្បិត វា ត្រូវ បាន គេ តែង តាំង និង ចារឹក អំពី ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ នៅ លើ បន្ទះ ស្ថានសួគ៌។ Jubiles 32:15

ស្តេច បាន យក ឈ្នះ លើ ពួក គេ ហើយ ដាក់ ពន្ធ លើ ពួក គេ ដើម្បី ឲ្យ គេ សង សួយសារអាករ គឺ ផល ផល ប្រាំ ផ្លែ នៃ ស្រុក របស់ គេ ហើយ ទ្រង់ បាន សង់ ក្រុង រ៉ូបេល និង តាំណាតារេស។ យូប៊ីលីស ៣៤:៨

យ៉ាកុប ក៏ ចាត់ កូន ឲ្យ ធ្វើ សេចក្តី សុខសាន្ត ហើយ ធ្វើ សេចក្តី សុខសាន្ត ជា មួយ នឹង គេ ហើយ ដាក់ នឹម នៃ កិច្ច បម្រើ ដល់ ពួក គេ ដើម្បី ឲ្យ គេ ឧទ្ទិស ដល់ យ៉ាកុប និង កូន ប្រុស ជា និច្ច។ ពួក គេ បន្ត ថ្វាយ បង្គំ យ៉ាកុប រហូត ដល់ ថ្ងៃ ដែល លោក ចុះ ទៅ ស្រុក អេស៊ីប។ យូប៊ីលីស ៣៨:១២-១៣

បាត់សៀវភៅព្រះគម្ពីរ

ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា មាន ការ ចេញ ក្រឹត្យ មួយ ពី ព្រះចៅ អធិរាជ Augustus ឲ្យ យក ជន ជាតិ យូដា ទាំង អស់ ដែល ជា អ្នក ភូមិ បេថ្លេហិម ក្នុង ស្រុក យូដា។ យ៉ូសែប មាន ប្រសាសន៍ ថា៖ «ខ្ញុំ នឹង មើល ថែ កូន ចៅ របស់ ខ្ញុំ ឲ្យ ជាប់ ពន្ធ ប៉ុន្តែ តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ យ៉ាង ណា ចំពោះ ស្ត្រី វ័យ ក្មេង នេះ? ខ្មាស គេ យក ពន្ធ ជា ប្រពន្ធ ខ្ញុំ បើ ខ្ញុំ យក ពន្ធ នាង ជា កូន ស្រី របស់ ខ្ញុំ អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ ដឹង ថា នាង មិន មែន ជា កូន ស្រី របស់ ខ្ញុំ ទេ។ ពេល វេលា នៃ ការ តែង តាំង របស់ ព្រះ អម្ចាស់ មក ដល់ ហើយ ចូរ ឲ្យ គាត់ ធ្វើ តាម ការ ដែល គាត់ គិត ថា ល្អ ចុះ។ រួច គាត់ បាន ដាក់ លា ហើយ ដាក់ លើ វា ហើយ យ៉ូសែប និង ស៊ីម៉ូន ក៏ តាម ពី ក្រោយ ហើយ ទៅ ដល់ បេថ្លេហិម ក្នុង ចម្ងាយ បី ម៉ាយ។ ទំនាយ ១២:១ - ៥

នៅឆ្នាំទី 309 នៃយុគសម័យអាឡិចសាន់ឌឺ Augustus បានបោះពុម្ពក្រឹត្យមួយដែលមនុស្សទាំងអស់គួរតែទៅយកពន្ធនៅក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ យ៉ូសែប ក៏ ក្រោក ឡើង ហើយ ជា មួយ នឹង នាង ម៉ារៀ ជា ភរិយា របស់ គាត់ គាត់ បាន ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម រួច មក ក្រុង បេថ្លេហិម ដើម្បី ឲ្យ គាត់ និង ក្រុម គ្រួសារ របស់ គាត់ អាច នឹង ត្រូវ យក ពន្ធ ក្នុង ទីក្រុង របស់ បុព្វបុរស គាត់ ។ ដំណឹងល្អទីមួយនៃទារករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ 1:4-5

សៀវភៅអេដែនដែលភ្លេច

នៅគ្រាដែលបុព្វបុរសរបស់យើងបានសុខសាន្តជាខ្លាំងតាមរយៈការប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យវិន័យ ហើយមានសេចក្តីសុខ ដូច្នេះហើយទើបសេលូស នីកាន័រ ជាស្តេចនៃទ្វីបអាស៊ី បានដាក់ទណ្ឌកម្មលើការបង់ពន្ធសម្រាប់សេវាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយបានទទួលស្គាល់នូវគោលនយោបាយរបស់យើងយ៉ាងជាក់លាក់ ពេលនោះបុរសមួយចំនួនដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងការព្រមព្រៀងទូទៅបានចូលរួមជាមួយពួកយើងនៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយជាច្រើន និងផ្សេងៗ។ ៤ ម៉ាកាប៊ី ២:១០

ខ្ញុំចង់សាងសង់ប្រាសាទមួយនៅចន្លោះមេឃ និងផែនដី ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបញ្ជូនអ្នកដែលមានប្រាជ្ញា និងឆ្លាតពីខ្លួនអ្នកមកសាងសង់សម្រាប់ខ្ញុំ ហើយឆ្លើយគ្រប់សំណួររបស់ខ្ញុំ ហើយដើម្បីឱ្យខ្ញុំមានពន្ធ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ជនជាតិអាស្ស៊ីរីរយៈពេលបីឆ្នាំ។ រឿង អហ៊ីការ ៤:២

ពួក គេ បាន ញុះញង់ និង យក ឈ្នះ យើង ហើយ ប្រជាជន នៃ ប្រទេស យើង ជា ច្រើន បាន ភៀស ខ្លួន ទៅ ស្រុក អេស៊ីប ព្រោះ ខ្លាច ពន្ធ ដែល ស្តេច ស្រុក អេស៊ីប បាន ផ្ញើ មក ទាមទារ ពី យើង។ បន្ទាប់ មក គាត់ និយាយ ទៅ កាន់ ស្តេច។ 'កុំ ខឹង លោក ម្ចាស់! យើង នឹង ទៅ ស្រុក អេស៊ីប ហើយ យើង នឹង ប្រគល់ ចម្លើយ ទៅ ព្រះចៅ ផារ៉ោន ហើយ ខ្ញុំ នឹង បង្ហាញ សំបុត្រ នេះ ដល់ គាត់ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ឆ្លើយ តប ទៅ គាត់ អំពី ពន្ធ ហើយ យើង នឹង ចាត់ អ្នក ដែល រត់ ចោល ទាំង អស់ មក វិញ។ យើង នឹង ធ្វើ ឲ្យ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក ខ្មាស ដោយ មាន ជំនួយ ពី ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត និង ដើម្បី សុភមង្គល នៃ រាជាណាចក្រ របស់ អ្នក។ រឿង អហ៊ីកា ៥:៥,៧

ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ ម្ចាស់ អើយ! អ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនៅក្នុងវាអំពីពន្ធនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបអស់រយៈពេលបីឆ្នាំឥឡូវនេះស្ថេរភាពនៃនគរមួយគឺយុត្តិធម៌យ៉ាងតឹងរ៉ឹងហើយប្រសិនបើអ្នកឈ្នះហើយដៃរបស់ខ្ញុំមិនមានជំនាញក្នុងការឆ្លើយទៅកាន់អ្នកទេនោះស្តេចរបស់ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកនូវពន្ធដែលអ្នកបានរៀបរាប់។ រឿង អហ៊ីកា ៥:២៤

កាល ព្រះចៅ ផារ៉ោន បាន ឃើញ ថា ហៃកា បាន យក ឈ្នះ ហើយ ក៏ ឆ្លើយ តប មក វិញ ទ្រង់ រំភើប ចិត្ត ជា ខ្លាំង ហើយ បង្គាប់ ពួក គេ ឲ្យ ប្រមូល ពន្ធ បី ឆ្នាំ ឲ្យ លោក ហើយ នាំ ពួក គេ ទៅ ក្រុង ហៃកា។ បន្ទាប់មក ស្តេចក៏ចាប់ផ្តើមសួរគាត់ពីរបៀបដែលគាត់បានបន្តជាមួយផារ៉ោនតាំងពីការមកដល់ដំបូងរបស់គាត់រហូតដល់គាត់បានចេញពីវត្តមានរបស់គាត់ ហើយតើគាត់បានឆ្លើយសំណួរទាំងអស់ដោយរបៀបណា និងរបៀបដែលគាត់បានទទួលពន្ធពីគាត់ និងការផ្លាស់ប្តូរសម្លៀកបំពាក់ និងអំណោយ។ ស្តេច Sennacherib ត្រេកអរ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ មាន រាជឱង្ការ ទៅ កាន់ Haiqar ថា៖ ‹ចូរ យក របស់ ដែល អ្នក ចង់ មាន ពី សួយសារអាករ នេះ ទៅ ព្រោះ វា ស្ថិត នៅ ក្នុង ដៃ របស់ អ្នក»។ រឿង អហ៊ីកា ៦:៣៦,៤៦-៤៧

ហើយ យើង បាន ធ្វើ ទៅ លើ ពួក គេ ដោយ គ្មាន ការ ឈឺ ចាប់ ហើយ ពួក គេ បាន ក្លាយ ទៅ ជា ដៃ របស់ យើង ហើយ យើង បាន យក របស់ ពួក គេ មក វិញ ។ គម្ពីរសញ្ញាយូដា 1:49

បន្ទាប់មកពួកគេបានសួរពីយើងពីលក្ខខណ្ឌនៃសន្តិភាព; ហើយ យើង បាន ប្រឹក្សា ជា មួយ នឹង ឪពុក របស់ យើង យើង បាន ទទួល ពួក គេ ជា ដៃ ទន្លេ។ ពួក គេ បាន ឲ្យ ស្រូវ ប្រាំ រយ ដុំ ប្រេង ប្រាំ រយ បាវ ស្រា ប្រាំ រយ រង្វាស់ ដល់ យើង រហូត ដល់ ទុរ្ភិក្ស ពេល យើង ចុះ ទៅ ស្រុក អេស៊ីប។ គម្ពីរសញ្ញាយូដា ២:៨-៩